

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 18700

гр. София, 15.05.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в
закрито заседание на 15.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

като разгледа дело номер **12723** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 от ГПК вр. чл.144 от АПК.

С молба от 15.04.2026г. от Д. А. П. ЕГН [ЕГН], чрез процесуален представител, се иска изменение на решение №11683/25.03.2026г. на АССГ, 21-ви състав, с което съдът е допълнил Решение №8230/27.02.2026г. на АССГ, Първо отделение, 21-ви състав, постановено по настоящото адм.дело №12723/2025 г., като е осъдил Д. А. П. ЕГН [ЕГН] да заплати на НАП, сумата от 12 492.74 евро / дванадесет хиляди четиристотин деветдесет и две евро и седемдесет и четири евроцента/ разноски в производството.

Жалбоподателят посочва, че след изменението на чл.161 ДОПК с ДВ бр.17/2026г. неправилно е определено юрисконсултско възнаграждение, като отделно от това се сочи, че производството по чл.197 ал.2 ДПОК не следва да се категоризира като административно дело с материален интерес, въз основа на който да се изчисляват таксите и разноските на страните в зависимост от изхода на спора. Посочва се, че с първоначалната жалба се оспорва само начислената от ответника лихва, поради което не е налице основание за присъждане на разноски на ответника. Отделно от това се прави възражение за прекомерност на присъденото в полза на НАП възнаграждение.

Ответникът по делото – Директорът на ТД НАП С., чрез процесуален представител, в определения съгласно чл.248, ал.2 ГПК едноседмичен срок, на 14.05.2026г. изпраща отговор, в който изразява становище, че определение №11683/25.03.2026г. в частта му за разноските в полза на НАП е правило и искането е неоснователно.

В случая е изпълнено изискването на чл.248, ал.2 ГПК за съобщаване на насрещната страна за искането.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Искането е депозирано в срока по чл.248, ал.1 ГПК, към който препраща разпоредбата на чл.144 АПК и от страна, която има право да поиска допълване на съдебното решение в частта му за разноските, поради което същото е допустимо.

Разгледано по същество, искането е основателно.

След запознаване с материалите по делото е видно, че с жалбата, въз основа на която е образувано адм. дело №12723/2025 по описа на АССГ, се обжалва Решение № П-374/11.11.2025г., издадено от директора на ТД на НАП [населено място], с което е оставена без уважение жалбата му срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С.-022-0107173/23.09.2025г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С., Дирекция „Събиране“, с което на основание чл.267 ал.2 т.5 ДОПК е оставена без уважение като неоснователна жалбата на Д. А. П. срещу постановление за налагане на обезпечителни мерки, издадено от М. Б.-Н. на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД НАП С..

С постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) с изх. №С.- 022-0107173/23.09.2025 г., издадено от М. Б.-Н., на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., публичният изпълнител при ТД на НАП С., като е приел, че ще се затрудни събирането на установените и изискуеми публични задължения в общ размер на 670 976,81 лв. по изпълнително дело №251747543/2025 г., от които главница - 508 517,08 лв. (259 998,10 евро) и лихва - 164 478,34 лв., на основание чл. 200 от ДОПК и чл. 205 от ДОПК, във връзка с чл. 195, ал. 1 -3 от ДОПК, е наложил обезпечителни мерки - възбрана върху недвижими имоти, с подробно посочени в постановлението идентификационни данни.

В съдебно заседание на 19.02.2026г. е поискано от съда отмяна на обжалвания акт- Решение № П-374/11.11.2025г., издадено от директора на ТД на НАП [населено място], с което е оставена без уважение жалбата му срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С.-022-0107173/23.09.2025г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С., Дирекция „Събиране“, като се претендират и направените разноски по делото- платена държавна такса и адвокатско възнаграждение, като се представят списък и доказателства за извършването им. Претендира се обща сума в размер на 986.79 евро с ДДС, от които 5.11 евро-заплатена държавна такса и 981.68 евро-заплатено адвокатско възнаграждения по договор от 28.10.2025г. в размер на 981.68 евро с ДДС. Представен е договор №6683/28.10.2025г. между В. А. П. и адвокатско дружество „Д., А. и съдружници“, пълномощно от 17.10.2025г., видно от които Д. А. П. упълномощава адвокат Г. В. С.-САК- съдружник в Адвокатско дружество „Д., А. и съдружници“, както и фактура от 17.02.2026г. за извършено плащане в размер на 981.68 евро и извлечение от сметка.

С Решение №8230/27.02.2026г. на АССГ, Първо отделение, 21-ви състав, постановено по настоящото адм.дело №12723/2025 г. съдът е отменил частично решение № П-374/11.11.2025г. на директора на ТД на НАП [населено място], с което е потвърдено постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С.-022-0107173/23.09.2025г., издадено от М. Б.-Н., на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., в частта относно лихва в размер на 164 478.34 лева /84 096.44 евро/ и е изпратила преписката на публичния изпълнител при ТД на НАП - С., за ново произнасяне, съобразно мотивите на настоящото решение.

С решение №8230/27.02.2026г. на АССГ, 21-ви състав, с което съдът е допълнил Решение №8230/27.02.2026г. на АССГ, Първо отделение, 21-ви състав, постановено по настоящото адм.дело №12723/2025 г., е осъдил Д. А. П. ЕГН [ЕГН] да заплати на НАП, сумата от 12 492.74 евро / дванадесет хиляди четиристотин деветдесет и две евро и седемдесет и четири евроцента/ разноски в производството.

Действително, с решение №11683/25.03.2026г. на АССГ, 21-ви състав, с което съдът е допълнил Решение №8230/27.02.2026г. на АССГ, Първо отделение, 21-ви състав, постановено по настоящото адм.дело №12723/2025 г., съдът е допуснал грешка, като не е взел предвид последната редакция на нормата на чл.161, ал.1 ДОПК, изменена с ДВ бр.17/13.02.2026г. Съгласно [чл. 161,](#)

[ал. 1 от ДОПК](#) в редакцията след изменението с ДВ, бр.17/2026г. на ответника се присъждат разноски съобразно отхвърлената част от жалбата. На администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ.

Разпоредбата на чл.37 ЗПП, от своя страна, препраща към Наредбата за заплащане на правната помощ, която в чл.24 предвижда, че по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 200 до 300 лева, а по административни дела с материален интерес възнаграждението е от 130 до 450 лева“.

В случая съдът не споделя възраженията на жалбоподателя, че настоящото производство не представлява дело с материален интерес, както и възраженията относно размера на материалния интерес. Видно от депозираната жалба, въз основа на която е образувано настоящото производство, предмет на обжалване от жалбоподателя е Решение № П-374/11.11.2025г., издадено от директора на ТД на НАП [населено място], с което е оставена без уважение жалбата и срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С.-022-0107173/23.09.2025г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С., Дирекция „Събиране“, с което на основание чл.267 ал.2 т.5 ДОПК е оставена без уважение като неоснователна жалбата на Д. А. П. срещу постановление за налагане на обезпечителни мерки, издадено от М. Б.-Н. на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД НАП С..

С постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) с изх. №С.- 022-0107173/23.09.2025 г., издадено от М. Б.-Н., на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., публичният изпълнител при ТД на НАП С., като е приел, че ще се затрудни събирането на установените и изискуеми публични задължения в общ размер на 670 976,81 лв. по изпълнително дело №251747543/2025 г., от които главница - 508 517,08 лв. (259 998,10 евро) и лихва - 164 478,34 лв., на основание чл. 200 от ДОПК и чл. 205 от ДОПК, във връзка с чл. 195, ал. 1 -3 от ДОПК е наложил обезпечителни мерки - възбрана върху недвижими имоти, с подробно посочени в постановлението идентификационни данни.

Доколкото с обжалваното решение на Директора на ТД НАП С. е оставена без уважение жалбата на Д. П. против постановление за налагане на обезпечителни мерки в общ размер на 670 976,81 лв. по изпълнително дело №251747543/2025 г., от които главница - 508 517,08 лв. (259 998,10 евро) и лихва - 164 478,34 лв., съдът намира, че е налице материален интерес и то в общия размер на сумата, за която са наложени обезпечителните мерки.

В случая е налице частичната отмяна на оспорваното решение в частта относно лихва 164 478.34 лева, в полза на жалбоподателя е признат материален интерес в размер на 84 096.44 евро при претендиран общ материален интерес 344 094.54 евро. Претендират се разноски за 986.79 евро с ДДС. При прилагане простото тройно правило (84 096.44 евро x 986.79 евро: 344 094.54 евро) размерът на претендираните разноски е в размер на 241.17 евро. Налице са предпоставки да се уважи претенцията на жалбоподателя за разноски до размер от 241.17 евро.

Същевременно ответникът в съдебно заседание също претендира разноски по делото, като прави и възражение за прекомерност на претендираните от жалбоподателя разноски. При прилагане простото тройно правило (84 096.44 евро x 230 евро: 344 094.54 евро) размерът на претендираните разноски за ответника е в размер на 56.21 евро.

При така изчислените разноси и направеното прихващане между разноските на ответника и жалбоподателя следва, че НАП дължи на жалбоподателя сумата в размер на 241.17 евро-56.21 евро, т.е. сумата в размер на 184.96 евро.

Предвид гореизложеното, на основание чл.248 ал.1 ГПК вр. чл.144 АПК, съдът
РЕШИ:

ИЗМЕНЯ решение №11683/25.03.2026г. на АССГ, 21-ви състав, с което съдът е допълнил Решение №8230/27.02.2026г. на АССГ, Първо отделение, 21-ви състав, постановено по настоящото адм.дело №12723/2025 г.,като:

ОСЪЖДА НАП да заплати на Д. А. П. ЕГН [ЕГН], сумата от 184.96 евро / сто осемдесет и четири евро и деветдесет и шест евроцента/ разноси в производството.

Решението не подлежи на обжалване съгл.чл.248 ал.3 вр. чл.144 АПК съгл. чл.268 ал.2 ДОПК.

СЪДИЯ: